

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A dr. Gressay Péter jogtanácsos által képviselt felperesnek, az Oszfolk és Társa Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. április 22-én kelt 12.G.40.046/2008/56. számú ítélete ellen a felperes részéről 58. sorszám alatt előterjesztett, 62. és 64. sorszám alatt pontosított fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fizetési meghagyás kibocsátásával indult, az alperes ellentmondása folytán perré alakult eljárásban előterjesztett, többször módosított keresetében a felperes mindösszesen 53.386 euró (7.186 euró garanciális visszatartás összege, 14.100 euró ki nem fizetett vállalkozói díj, 32.100 euró pótmunkadíj) és annak 2006. szeptember 1. napjától járó kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, továbbá perköltség iránti igényt terjesztett elő.

Az alperes érdemi ellenkérelme mellett 6.318.208 forint és 4.358,58 euró értékben beszámítási kifogást terjesztett elő, valamint perköltségigénnyel élt.

Az elsőfokú bíróság 12.G.40.046/2008/56. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére tizenöt napon belül 5.000 eurót és ennek 2007. szeptember 2. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkorijegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát, a felperes ezt meghaladó keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperes részére tizenöt napon belül 870 euró és 291.500 forint perköltséget; a peres felek ezt meghaladó perköltségigényét elutasította. Kötelezte továbbá a felperest 810.000

forint, az alperest 90.000 forint le nem rótt eljárási illetéknek az állam javára történő megfizetésére, külön felhívásra.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét részben, az alperes beszámítási kifogását nem találta megalapozottnak. A pernyertesség és a pervesztesség arányát a megítélt követeléshez képest 90-10%-ban állapította meg az alperes javára, erre tekintettel, a Pp. 81. § (1) bekezdésében foglaltak szerint rendelkezett a perköltség viseléséről. Az alperes perköltségét 1.000 eurós valamint 75.000 forintos tanúdíj, 35.000 forintos tolmácsdíj, valamint - a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (IM rendelet) 3. § (6) bekezdése alapján megállapított - 250.000 forintos ügyvédi munkadíj összegében, míg a felperesét 300 eurós és 75.000 forintos tanúdíj és az IM rendelet alapján 250.000 forintos ügyvédi munkadíj összegében állapította meg, a peres felek ezt meghaladó perköltségigényét elutasította. Ezen összegek alapján ítéleti beszámítással kötelezte az elsőfokú bíróság a felperest a pernyertesség-pervesztesség arányában az alperes részére perköltség megfizetésére.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt és a korábbi, 104.418,17 eurós pertárgyértékre tekintettel 900.000 forintban megállapítható eljárási illeték viseléséről a pernyertesség és a pervesztesség arányának figyelembevételével rendelkezett az elsőfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján azzal, hogy a kereset leszállítása folytán jelentkező illeték-különbözet a felperes terhén marad.

Az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatását, az őt terhelő perköltség és illeték összegének leszállítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg 10-90%-ban a pernyertesség és a pervesztesség arányát az alperes javára, mivel az alperes teljes mértékben elutasított viszontkeresetét nem vette figyelembe ezen arányszámítás során. Kimunkált számítása alapján a pernyertesség és a pervesztesség arányának megváltoztatását 30-70%-os arányban indítványozta. Kifogásolta továbbá a pertárgy értékének 104.418,17 euró összegben történő megállapítását is, azt 53.386 euróban kérte meghatározni; kifejtette, hogy keresetét az alacsonyabb összegre leszállította, az elsőfokú bíróságnak a magasabb pertárgyértékre vonatkozó ítéleti megállapítása érthetetlen, önmagában kétségesse teszi az elsőfokú ítéletben meghatározott pernyertességi-pervesztességi arányt.

A fellebbezésre az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezésében a perköltség megállapítását sérelmezte, az ítéletnek az alperes részbeni marasztalására vonatkozó rendelkezéseit nem tette vitássá, ezért az elsőfokú bíróság ítélete ebben a körben a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. 81. § (1) bekezdésének első mondata értelmében, részleges pernyertesség esetében a bíróság a perköltség felől a pernyertesség arányának, valamint az egyes felek által előlegezett költségek összegének figyelembevételével határoz.

A pernyertesség arányát a kereset (vizontkereset) eredményessége határozza meg.

A Pp. 147. § (1) bekezdése szerint, az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig az alperes a felperes ellen vizontkeresetet indíthat, ha az ekként érvényesíteni kívánt jog a felperes keresetével azonos vagy azzal összefüggő jogviszonyból ered, vagy ha a vizontkereset tárgyául szolgáló követelés a felperes kereseti követelésével szemben beszámításra alkalmas.

A beszámítási kifogás a Ptk. 296. § (1) bekezdésében szabályozott beszámítás perbeli nyilatkozattal történő érvényesítése, a kereset elutasítására irányuló védekezés.

A fentiek figyelembevételével vizsgálva alperes védekezését a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy 31. sorszámú beadványában beszámítási kifogást terjesztett elő és a 2009. május 12-én tartott tárgyaláson (32. sorszámú jegyzőkönyv), a 2009. szeptember 10-én előterjesztett bejelentésében (39. sorszámú beadvány), a 2009. szeptember 15-én tartott tárgyaláson (40. sorszámú jegyzőkönyv), a 2009. november 17-én érkezett előkészítő iratában (45. sorszámú beadvány), a 2009. november 19-én tartott tárgyaláson (46. sorszámú jegyzőkönyv), a 2010. február 4-én tartott tárgyaláson (49. sorszámú jegyzőkönyv) kétségtelenül beszámítási kifogását pontosította, illetve ahhoz kapcsolódó nyilatkozatokat tett, vizontkeresettel igényt nem támasztott.

Erre tekintettel a felperes fellebbezésében kifejtettekkel szemben az elsőfokú bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát nem állapította meg tévesen a felperes terhére; az alperes az eljárás során vizontkeresetet nem terjesztett elő, iratellenes ezen fellebbezési hivatkozás és ebből következően helytelen a felperes pernyertességi-pervesztességi arányszámítása. A beszámítási kifogás a kereset elutasítására vezethet, alaptalansága - a vizontkeresettől eltérően - a pernyertesség és pervesztesség arányára nem hat ki; az elsőfokú bíróság tehát a jogszabályoknak megfelelően mellőzte annak figyelembevételét a pernyertesség és pervesztesség arányának meghatározásakor.

Megalapozatlan a felperes pertárgyértékre vonatkozó fellebbezési okfejtése is; az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás illetékének körében helytállóan utalt a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, a korábbi kereseti kérelmének megfelelő magasabb (21. sorszámú irat, 104.418,17 euró és járuléakai) pertárgyértékre, tekintettel arra, hogy az eljárási illeték az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (ltv.) 41. § (2) bekezdése alapján, ezen magasabb érték szerint számítandó, a kereset leszállítása helyesen maradt figyelmen kívül.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének perköltségre vonatkozó, fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, nyilatkozatot nem tett, költség felmerültét nem igazolta, erre tekintettel vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla másodfokú perköltség megállapítását a Pp. 79. § (1) bekezdésére is tekintettel mellőzte.

A Fővárosi Ítéltábla a határozatát a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján, tárgyaláson kívül hozta meg.

Budapest, 2011. február 17.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Felker László s. k.,
bíró

A kiadmány hiteléül: